

GÂNDURI CREȘTINE

FOAIE PAROHIALĂ DE MISIUNE ȘI CULTURĂ

DUMINICA A TRIEA DIN POST, A SFINTEI CRUCI MEDITAȚII EVANGHELICE

TEXTUL SFINTEI EVANGHELII

Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul Său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.

Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?

Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?

Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va veni întru

slava Tatălui său cu sfinții îngeri.

Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere.

Pr. Mircea Stoleriu

MEDITAȚII EVANGHELICE

În cea de a treia duminică a Postului Mare, Biserica ne pune în față Sfânta Cruce.

Ea ne amintește de patimile și jertfa Domnului pentru mântuirea noastră. Ne amintește, de asemenea, că Dumnezeu atât de mult a iubit lumea încât pe singurul Său Fiu l-a dat ca jertfă - prin răstignire- pentru noi oamenii.

În antichitate răstignirea pe cruce era cea mai cumplită și ruși-

noasă pedeapsă și era destinată celor mai mari răufăcători.

Mântuitorul a fost osândit la moarte prin răstignire și astfel crucea devine primul altar creștin căruia Dumnezeu i-a dat puterea Sa.

Toți cei care primesc și cinstesc acest „altar“ - Crucea – se sfințesc și se umplu de harul Celui răstignit pe ea. Astfel crucea din obiect de tortură, cum era considerat în antichitate devine obiect de cinstire și mare sfințenie.

Sfântul Apostol Pavel spune: „Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume.“ (Gal. 6,14)

În această perioadă a Postului Mare, crucea este pusă înaintea noastră, în mod deosebit, pentru a ne da curaj și putere. În Biserică noi cântăm „Doamne armă asupra diavolului, crucea Ta o ai dat nouă.“

A-ți lua crucea și a urma lui Hristos, înseamnă a primi și a trăi în-vățătura lui Iisus. Dar totodată cei care acceptă să trăiască după idealul

crucei în stare de jertfă pentru Hristos sunt mângâiați și întăriți de cuvintele aceluiasi Iisus care spune : „Celui care crede toate îi sunt cu putință“- pentru că trăirea idealurilor creștine

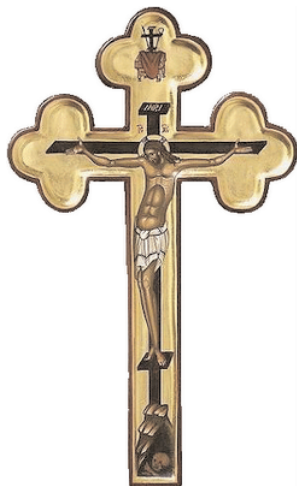
înseamnă în fond un act de credință „aplicată“ sau credință lucrătoare prin fapte.

De aceea crucea este pentru creștini mângâiere și putere , pace și bucurie, iertare și iubire. Creștinul trebuie să aibă permanent cu sine crucea fie prin faptul că se înseamnă – își face cruce – fie prin purtarea la piept a unei cruci. Începutul și sfârșitul zilei trebuie să-l pecetluim cu crucea și cu rugăciunea.

La fel orice altă activitate trebuie s-o începem întărind-o cu semnul sfintei Cruci.

Biserica leagă totdeauna crucea de Înviere , și de aceea cântăm :„ Crucii Tale ne închinăm Stăpâne și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim.“ Dar acesta este și un mers, un sens al vieții noastre.

Mergem după Hristos, pentru că această „urmare“ a lui Hristos e cea care ne ridică din noroiul patimilor, ne pune pe calea virtuților, ne ridică din moarte la viață, prin Înviere.

SINAXAR

25 MARTIE

BUNA VESTIRE

Iubitorul de oameni și Milostivul Dumnezeu, Care pururea poartă de grijă neamului omenesc, întocmai ca un Părinte plin de dragoste, văzând făptura mâinilor Lui înrobită și chinuită de diavol și împinsă către patimile cele pline de ocară și supusă închinării la idoli, a găsit cu cale să trimită pe Fiul Său cel Unul-Născut, pe Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască neamul omenesc din mâinile diavolului.

Și, pentru că a voit ca acest lucru să rămână ascuns nu numai de diavol, ci chiar și de puterile cele cerești, a încredințat taina aceasta unuia singur dintre arhangheli, preamăritului Gavriil.

Deci arhangelul venind în cetatea Nazaret, i-a grăit ei: Bucură-

te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine! Iar aceea a răspuns: Cum va fi mie aceasta? Și el a zis: Duhul Sfânt va veni asupra ta și puterea Celui preainalt te va umbri. Iar Fecioara a grăit: Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău. Și îndată cu cuvântul arhangelului și al ei, a zămislit în precuratul său pânțece pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de fire, Care este Înțelepciunea și Puterea cea ipostatică a Lui, cu umbrirea și cu venirea asupra ei a Duhului Sfânt.

De atunci s-au săvârșit, prin rânduiala lui Dumnezeu, tainele Cuvântului lui Dumnezeu, pentru mântuirea și izbăvirea noastră. Căruia se cuvine slava și stăpânirea în veci. Amin.

**CONDIȚIA OMULUI
ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ
ȘI RELAȚIA LUI CU
DUMNEZEU**

Prof. Univ. Dr. Gheorghe Macovei

În gândirea tradiționalistă, secularizarea oamenilor (îndepărtarea de Dumnezeu) arată că Dumnezeu te lasă liber pentru ca tu să alegi și să te lovești de eșecul condiției umane în care umanitatea este simultan autonomă și nefericită.

În gândirea modernă, apare stadiul neo-testamentar al Revelației. Odată întrupat în Iisus Hristos, Dumnezeu este uman, deci coparticipant la suferința lumii. Noul Testament nu înlocuiește vechiul creștinism, ci îl încununează prin aceea că pune pe umerii omului Crucea propriilor sale aspirații.

Apar două ipoteze ireconciliabile: una că Revelația este statică, deoarece omul prin Iisus Hristos rămâne același și cealaltă că Revelația este dinamică, unde omul se transformă în evoluția sa pe baza legii iubirii a lui Iisus Hristos.

Dacă Revelația este dinamică, atunci secularizarea face parte din tainele credinței : ea nu s-a petrecut în lume și la noi pentru a ne îndepărta de Iisus Hristos, ci pentru a fi cuprinși mai profund în vocația Lui de sacrificiu.

Dumnezeu se situează dincolo de Bine și de Rău, iar intențiile Sale față

de omenire nu vizează bunăstarea simplă, cât mai ales depășirea pragurilor etice spre o sinteză menită să transfigureze distanța dintre transcendență și imanență, dintre supranatural și natural, dintre viață și moarte, dintre eshatologie (veșnicie) și istorie.

Rezultatul acestei transfigurări este mântuirea. Nimic nu se poate face fără Dumnezeu. Astfel, secularizarea va fi înlocuită prin apropierea de Dumnezeu, în care omul modern preferă și acționează decisiv pentru mântuire și nu pentru secularizare.

O mare parte dintre contemporanii noștri sunt preocupați de imediat, de numeroase angajamente și activități și uită de viața veșnică. Lumea de astăzi, gândind predominant la viața materială, este nefericită deoarece nu face față la solicitările mediului.

În lipsa vieții spirituale, individul este dominat de lucruri ușoare, de distracție, este superficial și supărat pe Dumnezeu.

Apropierea de Dumnezeu se realizează prin pocăință, smerenie, răbdare și iubire.

Din păcate, astăzi oamenii umplu bisericile de frică, de criză, de șomaj, de grija banilor, a bolilor, a catastrofelor și violenței.

Este timpul să ne fie frică numai de Dumnezeu, ca primă condiție a credinței și apoi, minunați de Creația Sa, din care facem și noi parte, să-L iubim și să-I respectăm poruncile.

POSTUL ȘI SĂNĂTATEA

Postul creștin nu este centrat pe om și poate fi interpretat ca măsura dragostei creștinilor față de Dumnezeu. Postul trupesc trebuie ținut la fel ca și cel sufletească. Astfel, cel puțin la origini, postul era privit ca un act de virtute și o jertfă adusă Creatorului.

Dincolo de curățirea spirituală, principalul efect benefic al postului este detoxifierea organismului. Astfel, conform specialistului, dieta de post trebuie să conțină: leguminoase (fasole, mazăre), amidonoase (nuci, alune, dar fără a fi prăjite și fără sare), proteinele vegetale (care le pot înlocui foarte bine pe cele animale și se găsesc în ciuperci sau soia) și cât mai multe fructe și legume. Din meniul zilnic trebuie să nu lipsească fructele - sunt bogate în vitamine - și legumele - care au un conținut bogat de oligoelemente.

Dacă este urmat corect, postul poate acoperi necesitățile nutritive ale organismului.

Printre beneficiile aduse sănătății sunt:

- normalizarea presiunii sângelui;
- curățarea arterelor;
- ușurarea digestiei;
- capacitate de memorare și concentrare bună;
- energie și vitalitate crescute;

- normalizarea nivelului colesterolului.

Pentru ca efectele postului să fie vizibile, nutriționiștii recomandă ca postul să nu fie ținut ca o penitență.

Alimentele care nu sunt consumate cu plăcere nu aduc nici un beneficiu organismului. Atât pentru purificarea trupei, cât și cea sufletească, nutriționiștii recomandă persoanelor care țin post să renunțe la fumat și la consumul de alcool.

La fel ca și în celelalte perioade din an, trebuie evitate alimentele procesate. Ar fi bine ca în această perioadă să ne pregătim singuri mâncarea. Este recomandabil să se evite alimentele de tip salam sau pateu vegetal, deoarece foarte multe conțin aditivi alimentari la fel de nocivi precum cei care se găsesc în produsele din carne.

Este bine să citim eticheta alimentelor pe care le consumăm de fiecare dată când mergem la cumpărături. Anumiți produși care se găsesc în alimente nu sunt "de post", cum suntem tentați să credem, ci "de dulce". Potrivit nutriționiștilor, dintre aceștia fac parte: gelatina, colagenul și cazeina (din cașcavalul "de post"), toate fiind de origine animală.

Să aveți un post binecuvântat!

REZISTENȚA ANTICOMUNISTĂ
A
PREOȚILOR ORTODOCȘI
I

Prof. Antonella Asandei

După 1989, mulți au acuzat Biserica Ortodoxă Română de colaborare cu autoritățile comuniste, au susținut că preoții au acceptat sau au încheiat pactul cu diavolul pentru a-și păstra sau chiar îmbunătăți poziția.

Slujitorii bisericii erau priviți ca agenți în sutană ai Securității. Cei care au adus asemenea acuze nu au luat în considerație sutele de preoți care au trecut prin arestul Securității sau prin închisorile comuniste, ori faptul că Alexandru Drăghici, ministru de interne între 1952-1965, era nemulțumit în legătură cu recrutarea de informatori din rândul clerului ortodox.

Mai mult de un sfert din numărul total al preoților ortodocși au trecut prin detenție. Potrivit unei mărturii orale, la sfârșitul anului 1952 se aflau în închisorile comuniste 2250 de clerici ortodocși; motive pentru urmărirea, arestarea și condamnarea lor erau: activitatea politică de dinainte de 23 august 1944 (pentru a ușura condamnarea, Securitatea prezenta această activitate drept legionară); activitatea misionară desfășurată în Basarabia, Bucovina, Transnistria în timpul războiului împotriva U.R.S.S. (1941-1944); alți preoți au fost acuzați că sunt chiaburi, că nu doresc intrarea în colhozuri și că sabotează acțiunea de colectivizare a agriculturii.

Biserica Ortodoxă Română s-a opus comunismului folosind ca armă rugăciunea. Scopul principal al ierarhilor și

preoților ortodocși a fost păstrarea credinței.

Documente din arhivele Securității indică faptul că rugăciunea, liturghia erau văzute ca forme de sabotare a regimului comunist. Desfășurarea corectă a slujbelor religioase era o formă de rezistență anticomunistă.

Securitatea supraveghea atent, de exemplu, manifestările prilejuite de Paști fiind interesată de numărul celor prezenți la slujba Învierii.

Rezistența anticomunistă a preoților ortodocși a îmbrăcat mai multe forme: rezistența prin predică, susținerea grupurilor de rezistență armată din munții și codrii României, activitatea spirituală din mănăstiri și din închisorile comuniste.

Dintre preoții care au ajuns în închisoare puțini și-au făcut cunoscute suferințele, mulți le-au tăinuit cu demnitate și smerenie.

Părintele Sofian Boghiu afirma: "Dacă pot zice așa, mie mi-a plăcut în închisoare. Tare mult. Când am ajuns în penitenciar am găsit o sumă de inși în celulă: un căpitan, câțiva țărani, niște funcționari, muncitori. Mă așteptau, le eram necesar. Aveau nevoie de un preot să le vorbească".

Preotul Zosim Oancea, și el trecut prin închisorile comuniste, scria: "Zi după zi am început să mă obișnuiesc cu atmosfera din cameră și să intru în rolul meu de preot, care mi se părea mai necesar acolo decât oriunde".

Cei care au fost deținuți politici în timpul regimului comunist au simțit fără îndoială prezența lui Dumnezeu, ea a fost cea care i-a ajutat să supraviețuiască, să-și regăsească liniștea sufletească.

- Va urma -

UN MODEL DE EXPERIENȚĂ EXTATICĂ (II)

**Prof. Univ. Dr. Codrin Liviu
Cuțitaru**

Brusc, homo symbolicum a descoperit sensul inutilității, pierzând

voluptatea cercetărilor deductive de odinioară și intrînd în derivă.

Prăbușit sufletește, în preajma zilei de 14 octombrie, am găsit alinarea (ieșită ea însăși dintr-un fond psihic neexplorat pînă atunci, mult mai profund și mai subtil decît cel rațional) în Acatistul și Paraclisul Cuvioasei Parascheva, pe care le-am citit cu stăruință – covîrșit, poate pentru prima oară cu adevărat, de propria-mi condiție umană și absolut deloc de cea intelectuală („obiectul” cochetărilor mele „filozofice”, de atîtea și atîtea ori în trecut!).

La capătul cîtorva zile dominate de senzația atemporalității, a sosit – într-un mod misterios și cumva neașteptat, întrucît, înspăimîntat, eu nu mai vroiam să-l aflu – rezultatul analizei: negativ! Figurile doctorilor au redevenit luminoase și amicale, lumea și-a recăpătat – peste noapte – culoarea și spectaculozitatea.

Senzația ieșirii dintr-o eră a glaciațiunii a fost omniprezentă, pe parcursul a numeroase ore. Dacă există o reprezentare concretă a noțiunii de renaștere, atunci ea trebuie căutată într-o astfel de stare.

Sînt pe deplin încredințat în prezent că Dumnezeu – pentru rugăciunile Maicii Sale și ale Sfintei Cuvioase Parascheva – a contrazis, în cazul meu, cu inefabilă eleganță, logica și rațiunea, oferind un verdict, ca să zic așa, nescontat științific. Am avut sentimentul limpede că homo symbolicum i-a făcut loc, sper, pentru totdeauna, lui homo religiosus.

Totodată, am învățat că măreția lui Dumnezeu, nu stă numai în sublimul rațiunii, ci și în cel al credinței. Minunea petrecerii Sfintei Cuvioase Parascheva alături de noi – an după an, deceniu după deceniu, veac după veac –, fără a renunța, fie și pentru o secundă, la calitatea sa incontestabilă de grabnic folositoare și mult ajutătoare, este o dovadă în această privință, trecînd dincolo de farmecul „demonstrativ” al tuturor științelor.

Dumnezeu ne înconjoară, plenar, în fiecare clipă și în fiecare loc. Să ridicăm doar o clipă ochii din carte și vom vedea!

COMUNICAT DE PRESĂ

Pe temeiul Sfintei Scripturi și al învățaturii Sfinților Părinți, precum și în conformitate cu hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Patriarhia Română respinge propunerile de dezincriminare a prostituției și a incestului din proiectul noului cod penal, aflat – în prezent – în dezbateră parlamentară.

Actele normative în general și codul penal în special au ca menire să apere demnitatea persoanei, instituția familiei și valorile vieții sociale, însă în acest proiect legislativ se constată că demnitatea persoanei, instituția sacră a familiei și moralitatea publică sunt complet ignorate de autorii proiectului.

Departate de a rezolva o problemă socială gravă, dezincriminarea prostituției va agrava problema sub forma unei sclavii motivate financiar, care intensifică degradarea morală a societății, proliferarea diferitelor boli și creșterea numărului divorțurilor, iar femeilor prinse în această sclavie li se afectează iremediabil sănătatea psihică și fizică, precum și demnitatea socială.

De asemenea, incestul reprezintă o degradare a instituției familiei, având drept consecințe grave tulburări genetice și psihice, precum și dificultăți în relațiile sociale și în recuperarea ca persoană umană cu demnitate.

Acum când grava degradare morală, socială, economică și medicală din România trebuie oprită sau cel puțin diminuată, noile propuneri de dezincriminare a prostituției și incestului sunt totalmente contrare vieții și demnității poporului român.

BIROUL DE PRESĂ AL PATRIARHIEI ROMÂNE

Mulțumim celor care au colaborat la apariția revistei noastre parohiale :

Emil Stoleriu, Genoveva și Claudiu Pătrașcu, Andreea Bârleanu,
Raluca-Petronela Căuleț, Nicu- Marius Constantinescu, Oana Terinte, Mihai Hrib,

Lorena- Elena Sirițianu

Așteptăm să ne trimiteți materiale spre publicare pe adresa:

revista@admd.info.

Vă invităm să vizitați pagina de internet a Parohiei noastre la

adresa : <http://admd.info>